

50 év vastörvénye

Ha egyetlen szóba kellene süriteni a munkásmozgalom legfőbb törekvését, amellyel történelmi küldetését, a szocializmus-kommunizmus megvalósulását legjobban tudja elősegíteni, azt bizonyára az EGYSEG szóval lehetne kifejezni. Egység a párton belül, egység a munkáscsoporton belül, egység a nemzet törekvésében, egység a nemzetközi munkásmozgalomban. Ez az a csodálatos erő, amellyel a szocializmus hívei nagy és kis csatákat egyaránt eredményesen tudnak megvívni. Ez az a félelmetes fegyver, amelytől a szocializmus ellenségei legjobban retteghetnek. És mindjárt hozzá is tehetjük, amely ellen minden időben, minden erejünkkel harcolnak is.

Pártunk fél évszázados történelme hűen tükrözi a fenti törvényt. Akkor élte népünk legdicsőbb napjait, amikor egyaránt tudott teremteni soraiban és a harcok eredménye, tartóssága is attól függött, hogy ez az egység mennyire volt szilárd és széleskörű. Napjainkban sincs ez másként és mégis hajlamosak vagyunk megfeledkezni erről a vastörvényről. Igaz, nem is könnyű az egységet megteremteni és fenntartani. Minden időben és minden célkitűzés megvalósításában legyen az helyi jellegű, országos vagy világméretű, sokoldalúan összetett, bonyolult feladat, a különbözően gondolkodó és cselekvő embereket, embercsoportokat egységes elhatározásra és tettekre bírni. Csak növeli e feladat bonyolultságát, nehézségét, hogy az egységet nem is akármilyen alapon kell megteremteni és fenntartani. Esméink nagyszerűsége, mozgalmunk életereje többek között abban is rejlik, hogy az emberiség nagy célkitűzései érdekében egyre nagyobb tömegeket tud tömöríteni és cselekvésre bírni.

Napjainkban, amikor pártunk megalakulásának fél-évszázados jubileumát ünnepeljük, ne felejtjük a legfőbb tanulságok egyikét. Kis és nagy célkitűzésekben egyaránt, kisebb és nagyobb kollektívákban, időről-időre küzdünk az egységért. Ennek érdekében értessük meg célkitűzéseinket, amelyek bármennyire helyesek nem minden esetben értik meg azonnal az emberek. Mindez szüntelen felvilágosító és nevelőmunkát igényel pártszervezeteinktől csakúgy, mint minden kommunisztától.

Tóth Béla

Kiváló munkát végeztek az ércelőkészítő üzemegység dolgozói

A gyenge minőségű érc perkolálását a Kísérleti Kutató Üzem végzi. A perkolációra menő érc feltárása, letörése az Ércdúsító Üzem ércelőkészítő üzemegységének feladata.

Az ércelőkészítő üzemegység ebben az évben kiváló munkát végzett a perkolációra menő érc letörését illetően. November 1-én már azzal dicsekedhettek, hogy éves tervüket teljesítették, s az év hátralévő részében letört ércmennyiség mind terven felül kerül a Kísérleti Kutató Üzem perkolációs területére.

Mielőtt megkérdeznénk Szilárd Miklóst, a törő üzemszervezőt, milyen módszerekkel sikerült a tervük ilyen mérvű túlteljesítése, egy-két mondatban szeretnénk ismertetni, mit is jelent a perkoláció.

Uránérc a „kádakban”

A bányüzemektől EDÜ-be érkező gyenge minőségű ércet és az osztályozás útján elkülönített, alacsony urántartalmú ércet kerülnek perkolálásra. Előzőleg azonban az ércet feltárása, illetve letörése történik meg 30 mm-es szemnagyságra. Ezután az így letört ércet gépkocsik (bikák) szállítják ki a perkolációs térre, ahol hatalmas „természetes kádak”-ban történik a perkoláció. A „kádak” alján PVC fólia biztosítja a víz elfolyását, a felette elhelyezett faforgács a fólia átszakadását. A faforgácsra terített nagyobb darabos meddőréteg a szivárgást biztosítja. Erre a meddőrétegre helyezik el megfelelő vastagságban jelentős mennyiségben a letört ércet, melyet felülről folyamatosan vízzel permeteznek, hogy az ezáltal dúsuló ércet gyantán kinyerjék. A folyamat rendkívül olcsó a vegyi üzemből feldolgozásra kerülő ércetonnák fajlagos költségéhez képest. A magasabb fémtartalmú ércet ilyen feldolgozása nem volna gazdaságos még sem, mert a fémvesztés magas volta miatt a feldolgozásnál jelentkező költségek többszörösét veszítenék el.

— Ev végéig kb. hány százalékos tervtúlteljesítést vár a törő üzemegység?

— Remélem, sikerül elérnünk a 120 százalékot, ha munkánkat továbbra is így folytatjuk.

Háromezer forint jutalom

— Milyen alapvető tényezők segítettek abban, hogy az éves tervet november 1-ig be tudták fejezni?

— Lényeges műszakfelesztést hajtottunk végre a perkolációs törés terén. Kiszélesítettük a szalagokat, kicseréltük a közlőműveket, lelassítottuk a szalag sebességét, így optimálisabb kihasználást sikerült biztosítani. Szirénával felszerelt vasjelzőt építettünk

be, s a korábbi átadó rendszerű adagolás helyett a közvetlen adagolást oldottuk meg. Az automatizálás is segített a jó tervteljesítésben, mert a törés indításának teljes egészét automatizáltuk.

A jubileumi munkaverseny beindításától kezdve ugrásszerűen emelkedtek a letört napi tonnák. Részben ezekben annak a lelkes versenyzellemnek, amely az egész üzemszervezést jellemezte, de komoly ösztönző erővé képviselt az a 3000 Ft-os összeg, melyet a legjobb műszaknak tűztünk ki. A legjobbak e téren Győrei István és emberei voltak, akik máris kézhez kapták a 3000 Ft-os jutalmat.

— Ezek szerint zökkenőmentes volt a munka?

P. J.

Városunk lakossága november 7-én ünnepélyes külsőségek között helyezte el a hála koszorút, virágot a pécsi köztemetőben lévő Szovjet Hősi Emlékmenél.

Éljen a megalakulásának

50. évfordulóját ünneplő

Magyar Kommunista Párt!

A jubileumi ünnepek jegyében

Vetélkedő a Szolgáltató Üzemenél

— A műszaki felkészültséget és az emberek munkához való hozzáállását tekintve valóban zökkenőmentes volt a tervteljesítés, azonban van egy olyan ún. „évszázados” problémánk, mely miatt különösen a délelőtti műszakokban igen sok bajunk van. Ez pedig a letört érc kiszállítására a perkolációra. Röviden, a gépkocsihiány okoz sok gondot. Úgy érzem, ha az ügy jelentőségét a Szolgáltató Üzem diszpécerei jobban éreznék, gondosabb kocsit állásba hoznának, akkor a letört érc kiszállítására a perkolációra. Röviden, a gépkocsihiány okoz sok gondot. Úgy érzem, ha az ügy jelentőségét a Szolgáltató Üzem diszpécerei jobban éreznék, gondosabb kocsit állásba hoznának, akkor a letört érc kiszállítására a perkolációra.

Új törőberendezés

— És a jövő?

— A jövő biztató. Az üzemeltetésben jelentkező szűk keresztmetszetet a jelenlegi törőberendezés és vibrátor határozza meg. Reméljük, 1969. végén lecserélésre kerül a most használt Seimons törő és helyette egy nagyobb teljesítményű Pral törőberendezést állítanak a helyére. A jelenlegi GUP lényegesen korszerűbb vibrátorra cseréljük ki. Ezáltal arra számíthatunk, hogy 50-60 százalékkal növelhetjük a perkolációra menő érc törését.

Csak az elismerés hangján lehet írni arról a buzgalomról, amely a Szolgáltató Üzem dolgozóit, szocialista brigádjait áthatotta a KMP megalakulásának 50. évfordulójára indított versenyben való szereplésükkor. A Ságvári Művelődési Házban három napig folytak a selejtezők. 25 brigád vett részt a versenyben. Előjáróban el kell mondanom, hogy a kérdések elég nehezek, munkásmozgalmunk egész történetét felölelik. Sokan azt hitték, hogy nem fog a vetélkedő sikerülni: hiszen ilyen nagy követelménnyel brigádjaink nem képesek megbirkózni. A vetélkedő ennek ellenkezőjét bizonyította. Talpraesett, jó feleletek hangzottak el amelyek mutatták, hogy a brigádok a felkészülés idejében igyekeztek minden forrásmunkát megismerni, amely a kérdésekkel foglalkozik.

Az öttagú zsűri három napot át elég nehéz feladat előtt állt, a jobbnál-jobb, értékebb válaszok elbírálásánál. Külön ki kell emelni, hogy igen jó gyakorlatot követett

a zsűri részéről dr. Hurl Dezső elvtárs, aki minden értékelést részletesen megindokolt. Ezek valóságos kijelöléseket jelentettek, amelyek hozzájárultak, hogy a résztvevők ismereteiket tovább bővítsék.

A vetélkedőn, mint már írtuk is, a brigádok három fővel vetek részt. Közülük tíz brigád került az üzembe döntőbe, és ennek alapján jut tovább az a három csapat, amely a vállalati közép-döntőn üzemünket képviseli.

Üzemi döntőbe jutottak: Egyetértés szocialista brigád, Zippervnovszky szocialista brigád, Március 21. szocialista brigád, Bolyai Farkas szocialista brigád, Kilián György szocialista brigád, Kandó Kálmán szocialista brigád, Zalka Máté szocialista brigád, Felszabadulás szocialista brigád, VIII. Pártkongresszus szocialista brigád, Puskás Tivadar szocialista brigád.

Reméljük, hogy brigádjaink a további szereplésükkel is eredményesen képviselik majd üzemünk kollektíváját.

Engelmann József

Dolgozóink állták szavukat

Jubileumi munkaverseny a III. bányüzemenél

Ha idegen tévedne az üzem „aulájába”, nem tudná hirtelen, hogy bányüzembe, vagy forradalmi kiállítás megtekintésére érkezett-e. Szép rendben sorakoznak a tablók egymás mellé, melyek szemléltetik a munkásmozgalom egy-egy eseményét. Természetesen nem véletlen, hogy ez így van, hiszen az 50 éves jubileum évében élünk. A tablósorok visszatekintenek a múltra, a nehéz évekre. Emlékeztetnek, hogy nekünk is van tennivalónk.

Üzemünk dolgozói ezt a tennivalót nem csak most látták meg. Az év elején gondoltak már erre és a küzdeni, tenni akarás hasznos versenyfelhívásokban öltött kifejezést.

Az akarat szép dolog, de nem marad csak akarat, melyet az elmúlt 10 hónap eredménye ékesen bizonyít. Igaz, voltak csapatok, brigádok, melyek időközben lankadtak, voltak, melyek kiestek a küzdelemből, de bátran elmondhatjuk, dolgozóink nagy többsége megállta helyét a versenyben.

A jubileumi éves verseny értékelésénél az akarat és a tett eredményei kerültek a mérleg serpenyőjébe. Igaz, hogy minden brigád nem lehet első, de az alábbi számok bizonyítják, hogy fej-fej melletti küzdelem eredménye a kialakult sorrend:

Az éves jubileumi munkaverseny I. helyeztette a

29-es csapat 126,9 %-ot, II. helyeztette a 45-ös csapat 122,3 %-al, III. helyeztette a 28-as csapat 118,8 %-al, IV. helyeztette a 9-es csapat 118,2 %-al.

Az éves verseny mellett üzemünk dolgozói okt. 15. — nov. 15-ig „jubileumi hónap” versenyt indítottak. E verseny győztese a 45-ös csapat 165,0 %-kal, II. helyeztette a 22-es csapat 152,0 %-kal, III. helyeztette a 28-as csapat 138,2 %-kal, IV. a 19-es csapat 137,2 %-kal, ezen belül novemberben 120 százalékos feletti teljesítményt értek el a 65-ös, 14-es, 28-as, 3-as, 52-es, 45-ös, 20-as csapatok.

A becsületes helytállás több csapaton is megmutatkozott, ha a felsoroltak között nem is szerepeltek. A kemény bányamunka edzett harcosai büszkék lehetnek elért eredményeikre és az üzem minden dolgozója megbecsüléssel néz valamennyi élenjáró munkatársára.

A jubileumi munkaverseny jelenlegi szakasza lezárult. Ez azonban nem jelent egyet azzal, hogy megpihenjünk babérainkon. Az eddigi siker legyen lendítő erő új feladatok, új tettek elérésében.

Ehhez minden munkatársunknak kívánunk jó egészséget és jó szerencsét!

Sós Péter

Barátságvonattal a Szovjetunióban

„Szeretettel köszöntjük kedves magyar vendégeinket hazánk fővárosában. Bár még nem találkoztunk, mégis ismerjük Önöket, a magyar népet, történelmüket és különösen büszkén emlékezünk arra a dicsőséges fegyvertényre, amelynek fél évszázados évfordulóját éppen ezekben a napokban ünnepeljük: az 1918-as polgári demokratikus forradalomra, majd pedig az 1919-es Magyar Tanácsköztársaságra...”

E szavak Moszkva egyik pályaudvarán hangzottak el, ahova október 21-én délelőtt befutott barátságkivonatunk 450 fős baranyai utasával. A II. bányászüzemből 16 fő vett részt ezen a baráti látogatáson, amelyet a Magyar-Szovjet Baráti Társaság szervezett, az Önszegélyezési Csoport és az üzemvezetőség anyagi támogatásával.

A megtett út hosszú volt, de nem fárasztó. Csaptól szovjet hálókocsokban utaztunk. Hétfőn feltűntek a Lomonoszov Egyetem körvonalai, majd megérkeztünk a pályaudvarra. Vendéglátóink a fenti meleg baráti üdvözlő szavakkal virágcsokokkal és zenekarral fogadtak bennünket. Szálláshelyünk a Bukarest Szállóban volt, amely a Vörös tér és a Kreml közvetlen szomszédságában, a Moszkva folyó partján áll.

A városnézés alkalmával legelőször is a Kreml történetét ismertük meg, majd felvitt buszunk a Lenin-hegyre, ahonnan áttekinthettük az alattunk elterülő kb. 60 km átmérőjű világvárost. Körülsetáltuk az egyetemet, amelynek méreteire két jellemző adatot mondanék. Folyosóinak összhossza több, mint 100 kilométer, falai pedig közel 15 000 szobát, termet zárnak magukba. Megnéztük itt az Egyetem szomszédságában épülő új városrészt és többszörösen megcsodáltuk azt a hatalmas építkezést, amely Moszkvára jellemző. Itt 30-35 emeletesnél alacsonyabb új épületek nem lehet látni. Szállodáinkkal szemben áll a Rosszia-szálló, amely 3 000 szobájában 6 000 embernek ad egyszerűen nagyon kényelmes szállást. Az építészeti egy remekművét ismerhettük meg a Kreml Kongresszusi Palotájában, ahol Csajkovszkij: Csipkerózsika című balettjét néztük meg a Moszkvai Vígszínház Balettgyűjtése előadásában.

Három emeletes terme szintén 6 000 ember befogadására alkalmas. Szellőzése olyan tökéletes, hogy 8 percenként cserélődik a levegője. Végignéztük a fegyvertárat, ahol a cári udvar felmérhetetlen kincseiben és az emberi művészet csodálatos alkotásaiban gyönyörködhattunk. Innen ismét két jelentékeny, de jellemző példát említenék. Láttunk egy olyan tubákszelencét, amelynek átmérője kb. 12 cm, magassága 4 cm volt és 150 000 darab briliáns díszítette. A másik, amelynek meghonosítása nem váltana ki örömet asszonyainkból: egy, a cári udvarban élő divathölgy estélyi ruhája, tartozékaival együtt 36 kg.

Következő programunk egy baráti találkozó volt, amelyen Moszkva egyik kerületének dolgozóival töltöttünk el néhány kedves órát a Pravda kultúrotthonában. Alig három óránk volt arra, hogy végigmenjünk a Tretyakov Képtár 88 szobájában, ahol a képtár 40 000 művéből 4 000 db áll a közönség rendelkezésére. Voltunk a Történelmi Múzeumban, ahol végigkérkültünk Lenin életét, gyermekkorától haláláig. Itt legmegragadóbb volt számomra az a hatalmas szellemi munka, amelynek írásos emlékei ránk maradtak és az a végtelen egyszerűség, amelyről személyes használati tárgyai tanúskodnak.

Innen a Vörös téren lassan előrehaladó többezres sorhoz csatlakoztunk, hogy a Lenin Mauzóleumba megilletődött, leírhatatlanul sajátos belső érzésekkel el-

telve 2-3 percen át együtt legyünk az emberiség nagy gondolkodójával.

Következő programunk a Szovjetunió népgazdasági eredményeit bemutató kiállítás megtekintése volt. A Metróban vizont megismerhettük a földalatti Moszkvát.

Észrevétlenül elrepülő 3 és fél nap után máris indultunk hazafelé. Közben azonban fél napot töltötünk Ukrajna fővárosában, Kijevben. A városnézés során megnéztük a régi város nevezetes épületeit, műemlékeit. Kijev város nagyon hasonlít a mi Budánkhoz. Fel is mentünk a Gellért-hegy mására, ahonnan csodálatos kilátás nyílt az alattunk folyó Dnyeperre és annak túlsó partján elterülő síkságra, ahol épül az új városrészt. Méreteire jellemző, hogy 1962-ben kezdtek építeni és ma 450 000 embernek otthona.

De gyorsan leszállt az este és nekünk innen is búcsúznunk kellett. A nagyon hangulatos búcsúvacsera után harsány magyarnótázás közben vonatra szálltunk és folytattuk útunkat, most már egyenesen hazafelé. Szombaton, október 26-án, déli fél 12-kor átgördült vonatunk a Tisza-hídon, majd pontosan éjfélkor megpillantottuk az éjszakai Pécs fényeit.

Kissé álmosan, de nagyon sok szép, kellemes és maradandó élménnyel gazdagodva szálltunk le vonatunkról. Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik ezt a felejthetetlen élményt számunkra lehetővé tették.

Nagy Sándor

A vezetőségválasztások tanulságairól, az új munkarend bevezetéséről tárgyalt

a pártbizottság

November 20-án tartotta vállalati Pártbizottságunk negyedik negyedévi ülését. Pártunk megalakulásának 50. évfordulójáról Rác Gyula elvtárs emlékezett meg rövid beszédben, majd a Jókai utcai Általános Iskola V. osztályos úttörői köszöntötték az ülésező Pártbizottságot. Rövid, de színvonalas kultúrműsorok után a „vendégek” leültek egy-egy idősebb „pajtás” mellé és elbeszélgettek a párt tevékenységéről, a pártmunkával kapcsolatos problémákról. Elvonulásuk után folytattuk, illetve kezdtük el a napirendek tárgyalását. Úgy gondolom, valamennyien kis meghatottsággal éreztük, érdemes többet és még többet dolgozni, küzdeni a közösségért, a társadalomért, a szocializmus ügyéért.

Első napirendként a vezetőségválasztások értékelése szerepelt. E cikk terjedelme nem engedi meg a részletes ismertetést, ezért csak távirati stílusban közölhetem a legfontosabb tanulságokat. A vezetőségválasztásnak talán legfőbb jellemzője — városi és országos szinten is — hogy jelentős politikai győzelem volt, amely mindenütt a párttagság — sok helyen a pártönkívüliek — politikai tevékenységének felélenkülését hozta. Általános volt a megállapítás, hogy a választások előtti, majd alatti sokoldalú tevékenység, a taggyűlések meghitt, családias hangulata, egyben bíráló légköre a felszabadulás utáni pártéletre emlékeztettek. A több, mint 90 százalékos megjelenési arány, az, hogy még a betegek, szanatóriumban fekvők is hallattak magukról, ha másként nem, levélben, dísztáviratban, mutatja a párttagság megkülönböztetett érdeklődését, felelősségét, a kialakuló jó módszerek és nagyon alapos, sokoldalú előkészítő munka mellett. Az üzemi pártbizottságok csakúgy, mint most a Városi PB. képviselője és a vállalati PB. ezúton is kifejezik elismerésüket, köszönetüket a választási munkába bekapcsolódó valamennyi elvtársnak.

A második napirendi pontban a III. bányászüzem új munkarendi kísérletét tárgyalta a Pártbizottság. Egyöntetű volt a megállapítás, hogy a III. üzem vezetői és dolgozói rendkívül

nagy munkát és energiát fordítottak a kísérletre. Ezért csak elismerés és köszönet járhat. A kísérlet természetesen sok problémát vetett fel és az is törvényszerű, hogy ami a III. üzemben jó volt, egy az egyben, nem alkalmazható a többi üzemekben. Ezek mellett az elgondolás életképességét mutatja, hogy 1-2 százalékos lemaradás mellett hozni tudták tervüket, amit a kísérlet jelenlegi, második szakaszában még be tudnak hozni. Továbbra is probléma az életképtetés megoldása. Végül is a Pártbizottság egyetértett a vállalati vezetőség képviselő Mátrai Árpád

igazgatóhelyettes elvtárs azon következtetésével, hogy reálisnak látszik az a terv, amely szerint — amennyiben illetékes szervektől is megkapjuk a jóváhagyást — 1969. április 1-től vállalati szinten lehet vezetni a havi két szabadszombatos munkarendet.

Harmadik napirendi pontunkban a PB. 1969. első félévi tervét vitatta meg és hagyta jóvá a Pártbizottság kollektívája. Erről azonban egy későbbi cikkben számolunk be.

Tóth Béla

Horváth Olivér festőművész kiállítása

November 9-én Tóka Jenő elvtárs, a MEV igazgatója jelenlétében Kovács László elvtárs nyitotta meg rövid beszéd keretében a vállalati képzőművész kör vezető Horváth Olivér festőművész reprezentatív kiállítását a műszaki klub helyiségében. A képzőművész kör bányásznap kiállítása a kör tagjainak jó felkészültségéről tett tanúbizonyságot. Ez a mostani tárlat pedig azt bizonyította, hogy a tagok művész nevelése jó kezében van.

Horváth Olivér kiállítása mintegy két esztendő alkotó tevékenységének összefoglalását adta. Megtalálhatók benne a napjaink művészi látásmódjának felhasználásával készült olajképek, kifejező tusrájzok, és a modern lakás díszítésére kiválóan alkalmas kisméretű, eleven színű zománcképek. A tárlat anyagát szemlélve feltűnik, hogy több kép azonos címet visel. Így pl. a „Harc az életért” címmel szerepel a kiállításon az a ciklus, amely az élet legmindennapibb jelenségét, a létért való küzdelmet ábrázolja sajátos eszközökkel. „Nem kell felmen-

nünk egy hegy tetejére, hogy onnan széttekintve meglássuk a szépet Sokszor elég csupán a lábunk elé tekinteni.” — vallja a művész és itt van mindjárt ennek az illusztrációja is: egy szál gyökér küszködése az öt könyörtelenül megfojtani akaró kövekkel. A győzelem mégis az övé, hiszen a vékony szál átszeli az egész képméretű és az élettelen köveket szétnyomva utat tör saját életének. Ugyan-e sorozat másik darabja az a korcsolati emléket idéző kép, amely az embernek a tengerrel — és annak minden veszélyével — való dacolását ábrázolja érdekes megfogalmazásban.

A kiállításon látottakat összegezve elmondhatjuk: Horváth Olivér itt bemutatott képei jó áttekintést nyújtottak a művész alkotó munkásságáról.

Hársfal István

Az I. bányászüzem szocialista brigádjai az „élüzem” címért

November 8-án megbeszélésre gyűltek össze üzemünk szocialista brigádvezetői. E megbeszélés célja volt az eltelt időszak eredményeinek ismertetése, valamint a KMP megalakulásának 50 éves évfordulójának tiszteletére indított munkaverseny sikeres befejezésének biztosítása. A beszámoló Tóth György műszaki titkár elvtárs tartotta, melynek során többek között a következőket mondta:

Az év első 10 hónapjában az üzem teljesítette az ELÜZEM cím eléréséhez szükséges összes mutatót. Ez elsősorban szocialista brigádjaink jó munkájának eredménye, melyért az üzemvezetés és társadalmi szervek köszönetüket fejezik ki és kéri a megjelent szocialista brigádvezető elvtársakat, hogy a jövőben is hasonló lelkesedéssel és odaadással végezzék munkájukat. Ezek után a főbb mutatókat ismertette Tóth elvtárs.

Az üzem vágathajtási tervét összességében 104 százalékra, fémtervét 101 százalékra teljesítette, annak ellenére, hogy állandó létszámihiánnyal küzdött.

Ennek ellensúlyozása érdekében kényszerült az üzem a szabadságolások tervszerű irányítására, ami bizony sok esetben nem egy dolgozó sérelmét okozta. Ha az év első 10 hónapjában elért eredményeinket a visszalévő két hónapban tartani tudjuk, a jövő év elején szép nyereségrészesedésre lehet számítani. Akkor bizonyára mindenki elfelejt az év közbeni apróbb sérelmeket. Ehhez azonban szükséges, hogy az év hátralévő időszakában mindenki becsülettel és odaadással végezze munkáját. Az élüzem cím elnyerésének második feltételét az üzemi önköltségnek a megfelelő szintű tartását ugyancsak teljesítette az üzem. A harmadik feltétel az 1 000 teljesített műszakra

eső kieső napok száma 16,2 alatt való tartása. A baleseti helyzetet vizsgálva az évközben történt sajnálatos halálos baleset kivételével az eredmény kiemelkedő, melyet az élüzem cím elnyerésének harmadik feltétele is teljesült.

A 100 százalékal alatt teljesítő csapatoknál célszerű lenne a hátralévő időben olyan teljesítményt produkálni, hogy tervüket — ha felajánlásukat nem is tudják elérni — 100 százalékra teljesítsék. Ennek érdekében az érintett csapatok vezetői és az illetékes műszaki vezetők között ajánlatos volna egyeztetni, hogy milyen feltételek, milyen segítség szükséges a fenti cél eléréséhez.

A brigádvezetői értekezlet decemberben sorakerülő önköltség brigádelevezetők előkészítésével foglalkozott. Az önköltségeknek a termelési mutatók vizsgálata egy része csupán. Ezek mellett ugyanilyen súllyal kell vizsgálni az év ele-

jén rögzített egyéni vállalások kollektív felajánlások teljesítését. Célszerű lenne az is, hogy a brigádok ezen az értekezleten rögzítsék a jövő évi vállalásaik lényegét, amit az SZB. irányításával végleges formába lehet rögzíteni. Különösen azon szocialista brigádok vezetői fordítsanak az értékelés alapos elkészítésére figyelmet, ahol nincsenek — munkájuk jellege miatt — konkrétan meghatározott és értékelhető feladatok. Ezeknél a csapatoknál, ha nehezebb is, de meg lehet találni azokat a céltűzéseket, értékelési módokat, amelyek a többi brigádokhoz hasonlóan előbbre viszik a munkát, az emberek szocialista irányú fejlődését.

Az értekezlet eredményességét bizonyítja az a tény, hogy a megjelentek közül 18 hozzászólás, javaslat hangzott el. Többet felvetették, hogy a társadalmi munka és egyéb vállalások elmaradásának behozá-

sa érdekében az üzemvezetés és az SZB. határozza meg a feladatokat. A felvetett konkrét munkahelyi problémák megszüntetése érdekében, melyek azonnali intézkedést igényeltek — a szükséges intézkedések megtörténtek. Kerek üzemvezető elvtárs a felvetett problémákra válaszolt, majd a szocialista brigádmozgalom jelentőségével foglalkozott. Javasolta, hogy a mozgalom ki- szélesítésével kapcsolatban szocialista brigádjaink jövő évi vállalásaikba vegyenek be olyan pontot is, hogy 1-2 dolgozót jó bányász, szocialista brigádtaggá nevelnek. Kérte a megjelenteket, hogy az év hátralévő szakaszában ugyanolyan lelkesedéssel és odaadással végezzék munkájukat, mint eddig, akkor az eredmény nem marad el. Ehhez az üzemvezetés legmegtehető támogatását ígerte meg.

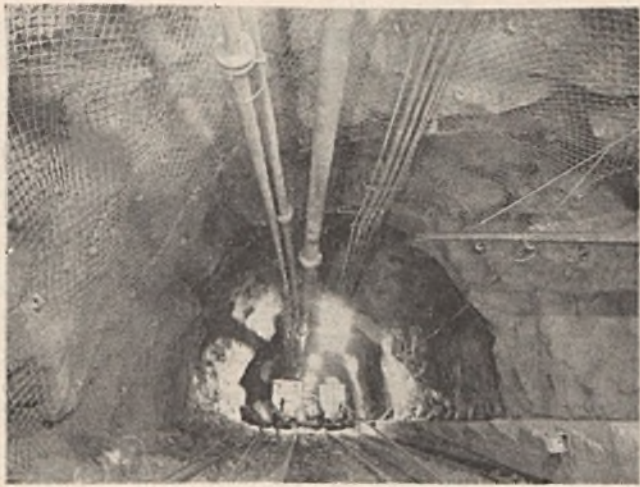
Györkös József

Korszerű biztosítási mód alkalmazása a III. sz. bányüzemben

A III. sz. bányüzemben is, mint a vállalat többi üzemében 1968. évben kerestük azokat a műszaki, gazdasági megoldásokat, melyek bevezetésével az üzemi önköltséget csökkenteni, a termelékenységet növelni tudjuk. Ezen gondolatokból kiindulva karoltuk fel üzemünk két mérnökének: Soós Péter és Varga Ernő elvtársaknak a vágatok és vágatágazások biztosítására beadott újítási javaslatát. Javaslata alapján biztosítottuk újra az 5/6 ereszkét, amit korábban hagyományos módon TH-val, a kihajtással egyidőben biztosítottunk. A TH biztosító elemeket szakaszosan építettük ki és biztosítottuk be az új eljárással. A vágatok biztosításának ezen módja a biztonsági követelményeket messzemenően kielégíti, költségfordítás szempontjából pedig a két biztosítási mód között lényeges különbség mutatkozik. A hagyományos biztosítási mód egy fm-re eső költsége 2381 forint/fm. A két biztosítási mód között folyómetérenként 894 forint mutatkozik megtakarításként. Üzemünkkel ezzel a biztosítási móddal nagyszelvényű vágatágazásokat is kivitelezünk kísérletképpen, ahol a hagyományos biztosítási mód mellett a forint/fm költség lényegesen magasabb. A biztonság fokozása mellett az itt kimutatható megtakarítás a fentiek kb. háromszorosára.

A javasolt biztosítási mód nagy előnye a költségmegtakarításon kívül, hogy fenntartást és a biztosítás beépítése különböző szakképzettséget nem igényel. Az új biztosítási módot üzemünk a jövőben vágatok biztosításánál széles körben kívánja elterjeszteni. Ezzel kapcsolatban a feladatok is adódtak. Az új eljárás anyagköltsége és bérköltsége közel azonos, ezért intézkedéseket teszünk, a munkaigényes torkrát alapanyagszállítást, bekeverést, felrakást és lerakást központosítjuk és gépesítjük. Ezzel elérjük a fajlagos vágathajtási költségek további csökkenését.

Németh Lajos

Sikeresen vizsgáztunk Bővültek szakmai ismereteink

A szocialista társadalom kifejlésének egyik útja a szakmai tudás állandó gyarapítása, mert csak a szakmáját jól értő szakmunkás tud munkája területén jó eredményeket elérni. Ennek szellemében került sor üzemünkben, ezen belül pedig a bányamérésen a Szakma ifjú mestere vizsga lefolytatására. A bányamérési csoport — mint szocialista brigád — évi vállalásai között szerepelt e vizsga letétele is.

Részvevői három csoportban készültek. Kettő első éves anyagból, harmán a második évfolyam kérdés-csoportjával foglalkoztak, egyikünk pedig a harmadik évi anyagból vizsgázott. Kérdéseink között szerepeltek általános tudnivalók, mint a geodézia feladata, mérési eljárások és olyan számítási műveletek, amelyeket a napi munkánk során hasznosítottunk. Kérdéseink nem voltak nehezék, hiszen naponta foglalkoztunk vele a gyakorlatban végzett külszíni és bányabeli méréseink során. Felkészülésünkben sok segítséget kaptunk a bányamérés vezetőjétől, Nagy Sándor elvtársától, helyette-

sétől Kukai Andrásról és a technikusoktól, akik mindig készségesen és szívesen segítettek a problémák megoldásában.

Ezek után került sor a vizsga letételére 1968. október 29-én az üzem háromtagú bizottsága előtt. Minden résztvevőnek két börtékből kihúzott kérdést kellett kidolgozni, ezenkívül pedig még kiegészítő kérdést is kellett válaszolni. A Szakma ifjú mestere vizsga jól sikerült. Mind-egyikünk igyekezett tudása legjavát nyújtani. Teljesítettük egyéni vállalásainkat. De az eredmény ennél sokkal több: gazdagabbak lettünk szakmai ismeretek terén. Ezért köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik hozzájárultak a Szakma ifjú mestere vizsga sikeréhez.

Hagyó Árpád

Kinevezés

A nehézipari miniszter Mátrai Árpád főmérnököt és Romvári Attila főkönyvelőt — jelenlegi munkakörük változatlanul hagyásával — igazgatóhelyettesekké nevezte ki.

Tízezer forint célprémium

Közép-európai rekord előtt a Turmag fúróbrigád

Vállalatunk bányüzemében igen nagy jelentősége van a jó szellőztetésnek. A megfelelő légmennyiség biztosítása azonban sok munkát, sokszor többszáz méter meddőgurító, vagy feltörés kihajtását teszi szükségessé az egyes művelési szintek között. A gurítók, de különösen a feltörések kihajtása rendkívül drága és lassú munka. Ennek kiküszöbölésére használjuk fel a Turmag fúrásokat, amelyek nagy átmérővel készülnek, s az előbbieknél lényegesen gyorsabb és olcsóbb módszer. A Kutató Mélyfúró Üzem Turmag brigádjá most nagy feladat előtt áll, s ez alkalomból felkerestük Rabb Tibor főfúrómestert elvtársat, hogy tájékoztasson bennünket néhány kérdéssel.

Mi a Turmag fúrás lényege?

— Ez abban áll, hogy viszonylag kis átmérőjű fúrással összekötjük a kijelölt bányatérsegeket, majd egyre növekvő átmérőjű görgős fúrófejekkel bővítjük szükség esetén 1 méterrel felüli átmérőre.

Mi a legközelebbi nagyobb feladat?

— Jelenleg a II-es üzemben két szintet kötünk össze egy 185 méter hosszú feltörés-fúrással, amelynek feladata a megfelelő szellőztetés biztosítása lesz. Ez a hosszúság magyarországi, sőt közép-európai rekord. Eddig mintegy 100 méter hosszúságú fúrást készítettünk. Átmérője is jelentős, 1220 mm. Mindez természetesen azt jelenti, hogy rengeteg előre nem látott és váratlan nehézséget kell majd leküzdeni. A fúrás folyamán az első, kis átmérőjű lefúrás után például háromszor kell bővíteni. A terv szerint a fúrást két hónap alatt kell elkészítenünk. Azonban csak a ki-és beépítésre, görgőcserére számításaink szerint 24 teljes munkanapot kell felhasználnunk. Alig 26 nap marad tehát magára a fúrással.

Milyen különleges nehézségekkel kell megküzdeni egy ilyen hosszú fúrásnál?

— A fentebb említett 24 munkanap úgy jött létre, hogy számításba kellett vennünk: száz méter bővítése után a görgő elkopik, ki kell építeni és görgőt kell cserélnünk. Sajnos, a II. üzem nem tud megfelelő nyomású sűrített levegőt biztosítani a Turmag fúráshoz, ez pedig komolyan hátráltatja munkánk sikeres befejezését. Ennek ellenére, hogy a brigád komoly tapasztalatokkal rendelkezik, hiszen már 15 Turmag fúrást készített el, ez nagy nehézséget jelent. Ilyen értelemben ez a fúrás félig-meddig csak kísérleti jellegű lehet. Az üzem vezetősége természetesen tudja és látja ezt, ezért a fúrás tervezett idő alatti elkészítésére 10 000 Ft. célprémiumot tűzött ki a brigád számára. Ennek komoly serkentő hatása van, de bizony keményen meg kell dolgozni érte.

Ennyi nehézség ellenére vajon elkészül idejében a Turmag fúrás?

— A Turmag brigád jól összeszokott, munkáját értő emberekből áll. A legutóbbi átszerelés idején Szaván

2 hónap alatt mintegy 500 métert mélyítették le ZIF-650-es géppel. Ez munkájukat dicséri. Jelenlegi nagy feladathoz teljes erővel fogtak hozzá. Bizonyos, hogy mindent megtesznek a siker érdekében, s erre a kifizető célprémium is ösztönöz. Mi, műszakiak is minden segítséget megadunk. Rendkívül fontos a jó munkaszervezés, és akadálytalan anyag- és energiaellátás. Jelenleg úgy látszik, hogy a terv igen szoros. Már a legkisebb váratlan nehézség is komoly hátramaradást eredményezhet. Ha semmilyen váratlan akadály nem jön közbe, akkor is 100 százalékos erőbedobás szükséges ahhoz, hogy a kifizető határidőre elkészüljön a fúrás. Mindent megteszünk a siker érdekében, de őszintén szólva az objektív tényezők miatt nem biztos, hogy sikerül.

Rabb Tibor elvtárs ezzel befejezte a tájékoztatást, mi pedig az újság hasábjain kívánunk jó szerencsét és sok sikert a Turmag brigád nagy munkájához.

Koch László

Munkaerőhiány enyhítéséért

Intézkedés a II. sz. bányüzemben

Novemberi számunkban Simon Sándor elvtárs Nem csak az anyagiakon múlik c. cikkében mélyrehatóan foglalkozik a vállalatunk nagymértékben sújtó munkaerőhiánnyal. Ismerteti a megtett intézkedéseket és új javaslatokat is tesz a jövőre vonatkozóan. Ilyen: a középkaderek részére fardandó oktatások a dolgozókkal való foglalkozás módszeréről, valamint a szocialista brigádok kezdeményezése az új felvételek dolgozók megsegítésében.

Önmagunkról is tudhatjuk

Üzemünk vezetősége és szakszervezeti bizottsága az utóbbi javaslatot olyan

adottságnak tartja, amelynek megfelelő kiaknázása határozott segítséget adhat munkaerőhiányunk enyhítésére. Hisz a munkára jelentkező új dolgozó száma is kevés, de még ezeknek is nagy része néhány nap múlva lemorzsolódik, mert a velük való foglalkozás nem a megfelelő formában történik. Pedig — ezt önmagunkról is tudhatjuk — egy új munkahelyen az első napok benyomása, ügyünk intézése döntő hatással lehet az elkövetkezendő időre. Tehát itt lehet — és kell — legelőször hozzájárulnunk ahhoz, hogy új dolgozóink ne gazdátlanul vetődjenek irodáról-irodára amíg felvételüket intézik, majd egyik csapatról a másikra, miután már beosztást kaptak.

S itt jöhet minden 100 százalékos feletti csapat és ezeken belül is a szocialista brigádok tevékenysége, amelyek ebben nagy segítséget tudnak adni. Ez pedig abban áll, hogy magukhoz fogadjanak egy-egy új dolgozót, akit az első perctől kezdve brigádtagként kezelnek: fokozatosan bevezetik az egyes munkafolyamatok elvégzésének módszerébe, segítik a munkavégzésben, szakmai tanácsokkal látják el, a kezdeti időben jelentkező adminisztrációs problémák intézésében támogatják, szóval gondjukat viselik.

Reméljük, hogy csapataink megértik az egyre jobban ránknehezülő munkaerőhiány-problémát és élnék a fenti lehetőséggel, hogy ehhez a maguk részéről is segítséget nyújtsanak.

Tóth Mária

Nagy Sándor

Reflektorfényben a II-es üzem gépészete

A „Reflektorfényben” sorozat keretén belül egy olyan részleg bemutatását vállaltam, amelyről talán kevés szó esik általában, egy kicsit hátrébe szorulnak még bányüzem vonatkozásában is a földalatti dolgozókkal szemben. Pedig eredményes, lelkiismeretes munkájukkal legalább annyi siker, dicsőség kovácsai üzemünknek, mint például egy termelő körlet. Ahhoz, hogy megközelítőleg pontos tájékoztatást nyújtsak olvasóink számára üzemünk gépészetéről, úgy gondoltam, hogy ez ügyben a legilletékesebb emberhez fordulok segítségért. Erre megfogadtam alapján kértem rövid tájékoztatást, illetve bemutatást a gépészeti részlegről annak vezetőjétől, Gyimesi Ernő elvtársától.

A KMP megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére 1968 évre szocialista brigádszerződést kötött a

gépészeti részleg az üzemmel. A részlegszerződésben vállalták, hogy 1968. évben elérik a szocialista részleg címet, ezen belül vállalták többek között azt, hogy a részlegben dolgozó valamennyi brigád, azaz 10 brigád egyenként is eléri a megtisztelő szocialista brigád címet, 2485 óra társadalmi munkát vállaltak, balesetelhárítás terén legjobb részleg cím elnyerése stb. — lehetne még nagyon sok mindent idevenni e felsorolásba. De talán, hogy könnyebben megértsük, hogy ezek a száraz felsorolások mit rejtjenek magukban — egy-két adat hozzájárul annak áttekinthetőségéhez: a gépészen dolgozók 95 százaléka brigádtag.

Az 1968. november 1-ig kiértékelt adatokból kitűnt az is, hogy a részleg társadalmi munka vállalását már most jóval túlteljesítette, hiszen 3519 órát végeztek ezidáig, pedig még nincs az évnek vége (Polozgai brigád 1106 óra, Sánta brigád 738 óra, Vincze brigád 355 óra, hogy csak a legjobbakat említsem.) Amilyen gyorsan közeledik az év vége, a gépészeti részleg is legalább olyan gyors léptekkel, biztosan halad a kitűzött cél a Szocialista részleg cím eléréséhez, s ahogy az adatokat nézegetem, majdnem biztosra vehető, hogy mind a 10 brigád elnyeri a szocialista brigád címet.

A negyedévenként kiérté-

kelésre kerülő balesetelhárítás terén legjobb részleg cím tulajdonosa ebben az évben minden alkalommal a gépészet volt.

Gyimesi elvtárs kérdésére elmondotta, hogy az üzem részére részben munkaidő alatt, de zömmel társadalmi munkában is értékmegeőrző dobozok készítését és azok felszerelését vállalták és végzik is a dolgozói, a lakatosok és villanyszerelők rengeteg társadalmi munkaórát fordítottak az üzemi szökőkút építéskor annak pontos, rendeltetésszerű működtetéséhez. Arra a kérdésre, hogy mégis mi ezeknek a szép, de hasznos eredményeknek, sikereknek a titka, Gyimesi elvtárs frap-

Világnézeti nevelés, színvonalas klubélet,
művészeti ismeretterjesztés

a Ságvári Endre Művelődési Ház munkatervében

Nem elég jóra vágni,
a jót akarni kell!
Es nem elég akarni,
de tenni, tenni kell!
A jó szándék kevés!
Több kell: — az értelem!

Váci Mihály nagyszerű verse szolgál mottóul annak a díszes kötésű könyvnek, amelyben a Ságvári Endre Művelődési Ház vezetősége összefoglalta az 1969. szeptemberig terjedő időre vonatkozó munkatervét. A kulturális élet minden területére kiterjedt ez a program, amely híven tükrözi a vezetőségnek azt a nagy-nagy igyekezetét, hogy a mostoha körülmények ellenére is a lehetőségekhez mérten a maximálisat nyújtsa a városrészlakosságának. Ugyanakkor tisztában van azzal is, hogy a feladat megoldása egyre nagyobb nehézségekbe ütközik. Ez igazolja a bevezető mondata: „A lakótelep egyre bővül, kulturális ellátottságának aránya ennek megfelelően csökken.”

Az éves munkaterv alapelveiben a párt politikájának népszerűsítésén keresztül a szocialista világnézet-re, a szocialista hazafiságra nevelést tűzi ki célul és tevékenységét a termelő munka színvonalának emelésére, a közösségi szellem, az új szocialista erkölcs kialakítására, az általános műveltség növelésére, valamint a művészetek megismertetésére, az ízlés fejlesztésére irányítja. S mindezeket túl fő szempontként játszik szerepet: biztosítani a tömegek kulturált szórakozását, a szabadidő hasznos eltöltését. Az alábbiakban a teljesség igénye nélkül szeretnénk néhány érdekességet közölni a munkatervből.

A világnézeti nevelés keretében a különböző klubokban (ugyanis a klubszervezeti felépítés jellemző a művelődési házak) olyan előadásokat rendeznek, mint — és itt elég csak a címek utalni — „Mi a világnézet?”, „Elképzelése a világ kezdetéről és végétől”, „Megismerhetjük-e a világot titkain?”, „Az ember helye a világban”, „Osztály és nemzet”, „Társadalmi haladás és vallás”, „Hazafiság és nemzetköziség”. Ugyan e cél érdekében kiállításokat is szándékoznak rendezni, egyrészt a nagy forradalmi évfordulókra való megemlékezésül, másrészt a Szovjetunió jobb megismertetésére, valamint a gyarmati népek harca iránti szolidaritás fokozására, s a szocialista országok életének bemutatására. A forradalmi évfordulókat indított vetélkedők ugyancsak a világnézeti nevelést hivatottak elősegíteni.

Mint említettük, részt kíván venni a művelődési ház a termelő munka színvonalának emelésében is. Felvetődhet a gondolat: mit tud ezért tenni egy művelődési ház? Egyrészt a már eddig is jól bevált bányászakadémiákon keresztül fejti ki tevékenységét. E téren új színfoltot jelent a bányafurási akadémia, amelyen a bányafurási dolgozók ismerhetik meg a

legújabb technológiákat a legjobb műszaki vezetők előadásából. A vállalat feladat sikeres megoldását segítik elő a szakmai vetélkedők is, amelyeket 1969. tavaszán indítanak az aknászok, vágárok és csillések, bányafurási dolgozók, valamint lakatosok részére. Tapasztalatcseréket is szervez a művelődési ház. Közülük a legjelentősebbnek ígérkezik a Mecseki Szénbányák dolgozóival sorra-kerülő találkozó.

A közösségi szellem, a szocialista erkölcs kialakítására is különböző előadásokat rendeznek. Ebben a vonatkozásban a legfontosabb lépésnek mégis az Ifjúsági Klub létrehozását tartjuk. Gyakran látunk Ujmecekalján csoportba verődött fiatalokat, akik céltalanul ténfergnek az utcákon. Talán az ő problémájukat akarja megoldani az ifjúsági klub. A munkaterv körvonalazza annak feladatait és utal az elkészítendő szabályzatra. Hasznos programot kíván nyújtani a klub a fiataloknak és ki akar nevelni egy világnézetben, magatartásban és öltözködésben egyaránt példamutató gardát. A tervezett szabályzattal kapcsolatban elmondja a munkaterv, hogy „szakállas, nagy-hajú, feltűnő öltözködésű és viselkedésű fiatal nem lehet a klubnak tagja.” Ezzel a nézettel már most vitatkozni kell. Hiszen éppen az idézetben felsorolt típusú fiatalok „megnevelését” kellene a klub céljával kitűzni és annak szervezeti formájában biztosítani. Egy ilyen alapján helyes kezdeményezésből nem szabad már eleve holmi „előkelő ifjak” szigorúan zártkörű „egyletét” létrehozni. Biztosítani kell mindenkinek a belépés jogát és klubon belül kell gondoskodni a nevelésről. De természetesen a helyes arányokat is biztosítani kell. A művelődési ház különben 15 forintos havi tagdíjakkal kívánja megoldani a fiatalok szervezett foglalkoztatását és szórakoztatását. Ezt a tagdíjat kicsit túlzottnak tartjuk, hiszen a klub tagjai előreláthatólag zömmel nem dolgozó fiatalok lesznek.

Számos ismeretterjesztő előadás túl nagy figyelmet fordítanak a művészeti nevelésre, s ennek érdekében TIT-előadásokat szerveznek többek között a Tanácsköztársaság plakátművészetéről, a magyar szobrászatról, Munkácsy Mihály életéről. Ezeket az előadásokat a témához kapcsolódó film vetítésével egészítik ki.

Ugyancsak a művészeti nevelést szolgálja a képzőművész kör, amelynek tevékenységét egyéni és csoportos kiállításokon ismerhetjük meg. Hasonló célt szolgál egy modern művészeti ág művelése, a fotoszakkör keretében. Ez már ritkábban hallat magáról, s eddig inkább belső életet élt. Az idei munkaterv a fotósok részére is kiállítások rendezését irányozza elő, sőt országos kiállításon

való részvételről is szó van.

Fontos kezdeményezésnek tartjuk a filmbarátok klubjának létrehozását. Szükségességét igazolja, hogy a TV-n keresztül a filmművészet újszólván „házhöz megy”. S mivel egy filmet nem elég csak egyszerűen megnézni, de látni kell művészi értékeit és megérteni az alkotó mondanivalóját, indokolt tehát, hogy az érdeklődők bizonyos filmesztetikai és filmtechnikai ismeretekhez jussanak. A filmklub fontosságát igazolja az is, hogy az évente megrendezett játékfilm szemle egy-egy alkotó csoportjának „házigazdái” vagyunk, s dolgozóink mind nagyobb figyelmet fordítanak a művészekkel való találkozóra, amelyen a hozzáértő közönség alapos vitakészséggel mérkőzik meg az alkotókkal. A filmklub keretében az ismeretterjesztő előadásokon kívül archív-filmek vetítését is tervezik, amelyekről képzett vitavezető irányításával vitát is rendeznek.

Helyszűke miatt a munkatervből csupán ízelítőt tudunk nyújtani. Reméljük azonban, hogy ezzel is felkeltettük olvasóink érdeklődését a Ságvári Endre Művelődési Ház tevékenysége iránt, s a művelődési ház így igyekszik mindazt valóra váltani, ami a munkatervben szerepel.

(H. I.)

Az I-es üzemi tapasztalatok alapján

A társadalmi bíróság a nevelés fontos eszköze

Szocialista államunk demokratizmusának kiszélesítése során a társadalmi szervek egyre több és sokoldalúbb feladatot kapnak, sok olyan feladatot, amelyet ma még állami szervek látnak el. Így válik valóra, hogy a dolgozók széles tömegei mind jobban bekapcsolódnak az államhatalom gyakorlásába, a közügyek intézésébe.

Az első ilyen szerveket 1956-ban hozták létre. 1962-ben mind számukat, mind az általuk elbíráltató ügyek és alkalmazható intézkedések körét, figyelemmel az elért kedvező eredményekre, jelentősen kibővítették.

A dolgozók maguk mondanak ítéletet

E szervezeti forma segítségével a dolgozók maguk mondának ítéletet azon társaik felett, akik megsértik a törvényeket, a szocialista együttélés normáit, bűncselekményeket követnek el, kárt okoznak a népgazdaságnak, vagy dolgozó társaiknak. A kisebb súlyú bűncselekményekért a dolgozónak a legközelebbi munkatársai, az üzemi kollektívájának elnöke adnia elkövetett cselekményéről. A nevelésnek ez a módja az esetek túlnyomó részében eredményesebb, mintha a dolgozót állami

bíróság vagy más állami szerv (fegyelmi hatóság, szabálysértési hatóság) vonná felelősségre. A társadalmi bíróságok nem csak ítéletet mondanak, hanem segítséget nyújtanak ahhoz, hogy a megtévedt dolgozó — hibáját belátva — ismét becsületes és hasznos tagjává váljon annak a kollektívának, amelyben dolgozik.

A társadalmi bíróság olyan ügyekben jár el, amelyeknek társadalmi elbíráltatása különösen alkalmas a felelősségre vont személy és a többi dolgozó nevelésére. Ennek megfelelően a társadalmi bíróság hatáskörébe tartoznak: 1. a munkafegyelmet és a szocialista együttélés szabályait sértő cselekmények, magatartások, valamint a munkahelelyen elkövetett tulajdon elleni szabálysértések. 2. az ügyész vagy a bíróság által elbíráltatásra áttett kisebb jelentőségű bűntettek. 3. a vállalat dolgozóinak között előforduló becsületsértés, rágalmozás és könnyű testi sértés. 4. a vállalat dolgozóinak egyes anyagi természetű vitás ügyei.

Nem élünk a lehetőségekkel megfelelően

1967-ben az I-es üzemenél a különböző fegyelmi vétségeknek mindössze 0,02 százaléka került társadalmi bíróság elé. Az arány idén sem jobb.

Milyen tényezők nehezítik a társadalmi bíróság munkáját az I-es üzemenél? Elsősorban a tárgyaláson való megjelenés hiánya. A tárgyalásokat csak munkaidő után lehet megtartani és mivel dolgozóink jelentős része vidéki, siet a buszra, nincs idejük résztvenni a tárgyaláson.

A tárgyalások kellő színvonalon való megtartását nagymértékben akadályozta az a körülmény is, hogy nem volt olyan helyiség, ahol sok dolgozó elfért és zavartalanul lehetett volna tartani a tárgyalásokat. A nehézségek ellenére a tárgyaláson minimum 5-6 dolgozó hozzászólt és ha kellett, keményen bíráltak, illetve helyes javaslatokkal járultak hozzá a tárgyalás sikeréhez. Általánosan az volt a véleményük az eljárás alá vont dolgozóknak, hogy sokkal szívesebben viselnék el a társadalmi bíróság által kiszabható büntetések felső határánál sokkal súlyosabb büntetést is, csak ne kellene dolgozó társaik elé állniuk.

Igen fontos, hogy az illetékesek lényegesen több ügyet terjesszenek a társadalmi bíróság elé és a dolgozók megjelenésükkel és hozzászólásaikkal járuljanak hozzá munkatársaik neveléséhez.

Dr. Villányi László

Helyreigazítás

Jelen számunk kettes oldalán Horváth Olivér festőművész kiállításának megnyitásával kapcsolatos szöveg helyesen így kezdődik:

November 9-én Kovács László elvtárs üdvözölte a megjelenteket, majd Tóka Jenő elvtárs, a MEV igazgatója nyitotta meg a kiállítást.

Kiváló pártmunka elismerése

KAMARÁS LÁSZLÓ elvtárs sok éves eredményes propagandamunkájáért a Munka Érdemrend Ezüst fokozata kitüntetését kapta.

OLAH SÁNDOR elvtársnak ugyancsak sok éves eredményes propagandamunkájáért az MSZMP Központi Bizottság Agitációs és Propaganda Osztályának emlékplakettjét adományozták, valamint megkapta a Baranya megyei Pártbizottság elismerő oklevelét, Dr. HURI DEZSŐ elvtársnak a Baranya megyei Pártbizottság elismerő oklevelét és pénzjutalmat adott át.

A Baranya megyei Pártbizottság elismerő oklevelét kapta még meg eredményes propagandamunkájáért KÖVÁRI JÁNOS elvtárs (III. bányaiüzem) és DRÁVAVÖLGYI LÁSZLÓ elvtárs (Szolgáltató Üzem).

Tizenhét dolgozó élén,

ezernyi feladattal

Központunk karbantartó részlegéről van szó. Vezetője Fischer Jenő elvtárs, aki 10 évvel ezelőtt a Dózsában, mint villanyszerelő tevékenykedett, ma a karbantartó részleg vezetője. A munkásszálló épület-tömbje alatt, jól felszerelt műhelyekben tevékenykednek. Munkájukat programszerűen végzik, de munkájuk értékét növeli, hogy a szakszempontokat, az üzemszabványokat azonnal hátrítják. Persze, anyaghiány esetén néha várni kell, sokszor heteket is. Ha szól a telefon éjszaka, mert csőrepedés van és valamelyik szintet ellepte a víz, vagy a villamoshálózat meghibásodott, azonnal indulni kell és elhárítani a hibákat. Ilyenkor a részleg vezetője, Fischer elvtárs elindul a meleg családi otthonából és személyesen megoldja a feladatot.

De van mit tenni nappal is. Golgota, Plató, Egészségügyi Központ, Központi Irodaház, Munkásszálló, Ságvári, Orfű, Mohács ezernyi feladatot ró a szakmailag jól felkészült iparosgárdára. Nagy erőpróba volt a mohácsi vízitelepnek árvíz idején, a vízitelep értékeinek megmentése. Ma derült arccal meséli Fischer elvtárs, amikor szabálytalanul ugyan, de sikerült a hasig érő vízben kiemelni a kapcsolótáblát. Egy emberként küzdöttek, mert a vállalat értékeiről volt szó. Az új gazdasági mechanizmus szellemében, a gazdaságosság egyik legfőbb irányvonala a részlegnek. Kárpitos, festő szakmunkásokat alkalmaztak. Elérték, hogy az összes felmerülő problémát ezzel megoldják és sok ezer forintot takarítanak meg. Fischer elvtárs a műhelybizottság titkári funkcióját is ellátja. A dolgozók bíznak benne és jogosan.

A részleg társadalmi munkája is igen számottevő. Jövőre szocialista brigádban dolgoznak majd. Kívánunk a karbantartó részlegnek az elkövetkezendő időben is még eredményesebb munkasikereket.

Mezőfi János

Körösi Csoma Sándor szobra Ujmecekalján

November elején új műalkotással gazdagodott Ujmecekalja. A 39-es Dandár út és a Bánki Donát utca sarkán az első hétemeletes lakóház előtt állították fel a n t a l Károly szobrászművész alkotását, a nagy magyar orientalista és Tibetkutató, Körösi Csoma Sándor bronzszobrát. Az alacsony talapzatra helyezve, hatalmas vörös márványtömbön áll városrésznünk első emléksobrara. Kifejezi ez a szobor azt a nagy elszántságot, amely őzte, hajította ezt a gyenge fizí-

kumú, de nagy tudású férfit, az őshaza felkutatására, s amely végül is az első — és máig is használható! — tibeti szótár és nyelvtan összeállításában teljesedett ki. Erőt adó, méltóságteljes nyugalma tükrözi azt a bölcsességet, amely a tibeti lámaköltő-rok nélkülözéseiben az egyetlen volt, ami eredeti célkitűzésének elérésére ugyan nem, de azzal legalább egyenértékű tett véghezvitelére képesé tette kiváló hazánkfíát.

— 1 —

Ki minek mestere a föld alatt?

Vájárfiataljaink kétnapos vetélkedője

A televízió képernyője előtt ülve a napokban arra gondoltam, vajon van-e munkaterület az országban, amelyben még nem rendeztek vetélkedőt?

Magamnak már meg is adtam a választ: aligha. Pár nap múlva viszont korrigálnom kellett választomat. Ugyanis van, mégpedig olyan terület, amelyik vállalatunk fő profilját képezi, a vájár szakma.

No, de ezen a Ki minek mestere vájárvetélkedőn is túl vagyunk már! Igaz ugyan, hogy még nem országos szinten — mert a Mecseki Ércbányászati Vállalat szakmai vetélkedője, melyet a KISZ bizottság, a gazdasági vezetés, párt és szakszervezeti bizottság támogatásával a KMP és a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére rendezett a vájár munkakörben dolgozó fiatal szakmunkások részére — még csak vállalati szinten történt.

Az országban először (!) volt ilyen vetélkedő és ez csak emeli a verseny lebonyolításával kapcsolatos nehézségek leküzdésének sikerét.

A fiatalok két napon keresztül vetélkedtek — első napon a föld alatt, mindennapi munkájuk helyszínén, második napon a Ságvári Művelődési Ház nagytermében — azért, hogy eldöljön a sok jó vájár közül ki, illetve kik a legjobbak.

A vállalat gazdasági vezetése, a KISZ, párt és szakszervezeti bizottságok a legnagyobb segítség megadása mellett nem fukarkodtak az értékes tiszteletdíjak biztosításában. A legjobbnak kéthetes NDK-beli üdülést biztosított a szakszervezet, az üzemek különdíja 1500 forint, míg a KISZ bizottság 1000 forint-tól 300 forintig jutalmazta a legjobb hat versenyzőt.

Az I. bányauzem gazdasági vezetése kollektívája vállalta, a gyakorlati vetélkedés helyszínének, valamint a helyszínen felmerülő igények legmesszebbmenőkig való kielégítését, s ezt nemcsak vállalta, hanem maradéktalanul teljesítette is.

Mint a bevezetőben említettem, két napon keresztül versengtek fiataljaink. Az első napon gyakorlati felkészültségükről kellett tanúbizonyságot tenni — 3-3 fős brigádokban dolgoztak — és hogy milyen megfeszített tempóban, mi sem bizonyította jobban, mint azok a verítéktől foltos hájú ingek, amelyeket a verseny folyamán láttam.

Szeretném leírni mindazt, ami a föld alatt lévő két munkahelyen történt, ahol a négy brigád dolgozott, de sajnos, helyszűke miatt ez lehetetlen. Ezért, rádiónyelven szólva — hangképekben számolok be a történetekről.

November 16. szombat, reggel 7 óra, helyszín: az I-es bányauzem felolvasóterme. Hat, kissé szorongó vájárfiatal, név szerint: Papp, Téger, Komlósi, az I. brigádból és Nagy, Bús, Ender a 3-as brigádból. No, és a zsűri tagjai, akik viszont nagyon nyugodtak.

Elhangzik az eligazítás. Még pár perc és a csatlós leadja a jelzést, a versenykülönítmény pillanatokon

belül a föld gyomra felé tart. 8 óra, a brigádok elfoglalják munkahelyeiket. Az 1. sz. csapat munkahelye: vágat, míg a 3-as brigád fejtési munkahelyet kap. Megkezdődik a közel három órás küzdelem. Ahhoz, hogy minél több pontot gyűjthessenek a versenyzők, igen sok nehézséggel kell megküzdniük. A természet, az OBF. utasítások, a versenybírók szőrösszívússága mind egy-egy buktatót jelent ahhoz, hogy valaki a dobogó legmagasabb fokára állhasson.

Az 1-es brigád felkészül a fúráshoz. A résztvevők vázlatlapon meghatározzák a szükséges lyukak számát, azt felrajzolják, meghatározzák a robbanóanyag mennyiségét, betörés formáját, lyukhosszát, megálapítják a gyutacsok időzítési rendjét. Minden a legjobban megy, a zsűri nem fukarkodik a pontok osztásában. Aki tud, annak megjár a maximális pontszám! Így vélekedik Németh János és Bodonyi János versenybíró is.

A fejtésben Fazekas és Pesti elvtársak a versenybírók. Ők a 3-as sz. brigádot figyelik árgus szemekkel, nem követnek-e el hibát az előírt ácsolási távolság betartásában, többek között.

Az 1-es csapat munkahelye felé igyekezve halk moraj és légnymás reszketteti meg a föld gyomrát. A brigád ismét túl van egy munkafolyamaton, s mint később kiderül, nem is kevés ponttal a tarso-lyukban.

Lassan letelik a két elsőnek leszállt csapat munkaideje. Őket most ismét hat fiatal váltja fel, következnek a 2-es és 4-es brigád tagjainak munkavetélkedője. Hogy ki az a hat? A következők: Urbán, Illés, Németh (2-es csapat) Kujáni, Varga, Adrián (4-es csapat).

A 2-es csapat egyik tagja eltávolítja a tiltó keresztet, megvizsgálják az előző csapat által a robbantás után elhagyott munkahelyet, tekintetbe véve az összes óvrendszabályokat, megkezdik a világítás bevezetését, és — ahogy mondani szokták — hajrá a további pontok gyűjtögetéséért! Ez idő alatt a fejtési munkahelyen a 4-es brigád tagjai szorgalmasan gyűjtögetik a kiérdemelt pontokat.

Vége az első napnak, egyben a gyakorlati résznek. A zsűri tagjai szorgalmasan értékelnek. Végeredmény: fej-fej melletti küzdelem az első féldobban. Az első és utolsó versenyző között összesen 5 pont a differencia.

A versenybírók titkárnak utolsó szavai következnek: „Most pedig elvtársak térjenek haza, pihenjenek jól, hisz most ez az első — mert holnap még folytatniuk kell a versenyzést és ahogy a pontszámokat tekintjük, még minden lehetséges”.

November 17., reggel 9 óra. A versenyzők és a zsűri tagjai a — szép számmal — megjelent szurkolók előtt elfoglalják helyeiket.

Gong! Kezdődik a második — napszinti — féldob. A versenyzők két részben, összesen 11 kérdéscsoportból kapott feladványra vá-

laszólnak, de ebben a részben már lényegesen változó sikerrel.

— Már az első, azaz a középdöntő bővelkedik izgalmakban. Legizgalmasabb. Külön kérdésekkel kell eldönteni a versenybíróknak, hogy ki legyen a hatos döntő hatodik résztvevője, ugyanis a hatodik-hetedik helyen holtverseny alakult ki. Az Urbán, Nagy különvetélkedőben győz. Urbán! Így a hatos döntő résztvevői: Komlósi, Urbán, Németh, Bús, Ender és Varga elvtársak.

A döntő szoros küzdelemre jellemző, hogy a második kérdéscsoport feleletai után még Németh vezet 83 ponttal holtversenyben Komlósi elvtárral, a későbbi győztes egyelőre a harmadik helyen áll. Ez a sorrend nem is változik két fordulón keresztül. Az ötödik fordulón Németh és Bús elvtársak elsőnek érik el a bűvös százás pontot. Holtverseny! Következik a hatodik, egyben az egész vetélkedő utolsó feladványa: szakmai totó.

Telitalálatot három versenyző ér el: Bús, Ender, Varga. A telitalálattért 10 pont jár!

Gyors számolás: végeredmény: az NDK-ba utazik Bús Attila, az 1500 forint tulajdonosa Ender Sándor.

Bajban a zsűri! Két harmadik helyezett van! Segít a bajon rugalmasan és nagyvonalúan KISZ bizottságunk: két harmadik hely legyen, javasolja Eckert Péter titkár. Felajánlja, hogy a negyedik helyezés díját is kiegészítik 1000 Ft-ra.

Erre szokták azt mondani: ha vége jó, minden jó!

Pontban 13,30 órakor a tiszteletdíjak átadásával fejeződik be a Mecseki Ércbányászati Vállalat rendezésében — hazánkban először megtartott — Ki minek mestere vájárvetélkedő

- A verseny végeredménye:
- I. Bús Attila II. bü. 110 p.
 - II. Ender Sándor I. bü. 106 p.
 - III.—IV. Komlósi Imre I. bü. 103 p.
Németh Ferenc II. bü.
 - V. Varga Ince II. bü. 102 p.
 - VI. Urbán Sándor II. bü. 86 p.

— NAR —

Kiválóan szerepeltek ifjú villanyszerelőink

A KMP és a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére kiírt városi Ki Minek Mestere a villanyszerelő szakmában vetélkedőn, melyet vállalati elődöntő előzött meg. Hágén Adám, a Mecseki Ércbányászati Vállalat Szolgáltató Üzemének dolgozója győzött. A IV—V. helyet Szentgyörgyvölgyi László ÉDÜ, valamint Németh István Szolgáltató Üzem dolgozója szerezte meg.

A városi vetélkedőn való részvételt egy héttel a verseny előtt biztosították vállalatunk versenyzői a Ságvári Művelődési Ház nagytermében megtartott vállalati vetélkedőn. Mint a városi versenyen, itt is Hágén Adámé lett az első hely. Második Németh István, míg a harmadik helyet Farkas Gábor (ÉDÜ) érte el.

A két verseny lebonyolítása után örömmel állapíthatjuk meg, hogy vállalatunk villanyszerelő fiataljai jól képzett szakmunkások és bármikor képesek helytállni a saját munkaterületük mellett, városi szintű szakmai versenyeken is.

— NAR —

Új tanintézettel bővül városunk a közeljövőben

Köztudott, hogy hazánkban jelenleg csak Budapesten van Közgazdasági Egyetem, mely a maximális beiskolázás mellett sem képes kielégíteni az ország közgazdász szakember-igényét. Érezte ezt meggyénk, városunk gazdasági élete is, amely különösen az új mechanizmus bevezetése óta fokozatosan igényli a közgazdászok képzését. Illetékes vezetőink ezért hosszabb ideje keresik a megoldást, hogy a jelenlegi levelező tagozat mellett nappali tagozatú képzésre is mód nyíljon. Az erőfeszítések nyomán kialakultak azok a feltételek, hogy két év múlva a jogi és orvosi egyetem, valamint a pedagógiai főiskola és műszaki főiskola (Felső-vegyipari Technikum) újabb felsőoktatási intézmény, a Közgazdasági Egyetem is helyet kapjon városunkban. Az új egyetem nappali tagozata mellett jelentősen kedvezőbb lesz majd természetesen a levelező tagozaton tanulók tanulási lehetősége, hiszen nem kell Budapesre utazniuk. Ezek mellett lehető-

ség nyílik esti tagozat beindítására is. Az új egyetem működésének megindulásáig kívánatos lenne a jelenlegi levelező tagozaton tanulók számát is bővíteni. A felvételi vizsgákra előkészítő tanfolyam indul december hónapban, amelyre jelentkezőket december 5-ig még elfogad a Jogi Egyetem Dékáni Hivatala. Ugyanitt lehet beszerezni a szükséges nyomtatványokat is, valamint bővebb tájékoztatást az egyetemi felvétellel kapcsolatban.

T. B.

Polgári védelem

Amit saját és közérdekből mindenkinek tudnia kell!

A korszerű védekezés feltételeinek megteremtésében, a polgári védelemre igen jelentős és felelősségteljes feladatok ellátása hárul. Ezen feladatok egyike a lakosságnak és a dolgozóknak az atom-, vegyi-, biológiai és egyéb fegyverek elleni védelem érdekében túlnyomó részben már békeidőszakban megvalósítandó intézkedések, másrészt az ellenséges csapatok után a mentés, mentesítés és ezekkel összefüggő egyéb tevékenység elsajátítása. A polgári védelem tevékenységének a vállalat egész területét át kell fognia és minden dolgozóját fel kell készítenie a korszerű fegyverek hatásai elleni védelemre.

A polgári védelemnek minden dolgozó közvetlen vagy közvetve tagja. Így céltudatos és fegyelmet magartatásával, közreműködésével mindenki elősegítheti a megelőző tevékenységet.

Amíg fennáll a háború veszélyének lehetősége, az önvédelem nemcsak joga,

hanem kötelessége is minden dolgozónak. Ez a jogos védekezés szükségességén megköveteli, hogy időben ismerjük meg a helyes magartás szabályait, hogy saját és hozzátartozóink, munkatársaink érdekében hasznosan tudjunk cselekedni. A hivatalosan szervezett kiképzés mellett ezért ezen tudnivalók ismertetése céljából cikksorozatot indítunk a következő témakörökkel: I. A polgári védelemre vonatkozó általános tudnivalók. II. A megelőző tűzvédelem. III. Életvédelmi létesítmények előkészítésével és alkalmazásával összefüggő feladatok. IV. Egészségügyi feladatok. V. RBV —rádió, biológiai és vegyi — védelem feladatai. VI. Kitelepítésre való felkészülés. VII. Feladatok „légiriadó”, „vegyiriadó”, „légiriadó” elmul” jelzés felhangzása után. VII. Mentés, mentesítés, ön- és kölcsönös segítségnyújtás.

Fehér László

polg. véd. ezredtörzspk.

Egy bíráló cikk margójára

Szepesi György válasza

Novemberi számunkban Ács József elvtárs (I. bányauzem) cikkét közzöltük, amelyre Szepesi György elvtárs a következő választ írta.

„Kedves Tóth Elvtárs! Elutatták hozzám az Ércbányász novemberi számát. Sajnálkozással látom, hogy félreértés folytán kijogásolták: nem méltattam — munkatársaim figyelmétetése ellenére sem — Lovász László teljesítményét. Engedje meg, hogy ellenigazolásként meghívjam a magnófelvételt meghallgatására. Eszerint ugyanis saját magamtól, és senki unszolására, hosszan és többször is beszéltem Lovász Lászlóról. Természetesen lényegesen kevesebbet, mint Zsivóczy Gyuláról. Így bármennyire sajnálom, lapjában megjelent kritikát nem tudom elfogadni.

Elvtársi üdvözléssel: Szepesi György.”

A jelzett magnófelvételt meghallgatására nem tudtam elmenni, de úgy gondolom nem is ez a leglényegesebb. Szepesi elvtárs reagálása — ha személynél is — nem is ért egyet a bírálattal — mutatja, hogy nem közömbös előtte a dolgozók észrevételezése. Ennél is örövendesebb volna természetesen, ha az „illetékesek”, mint Ács elvtárs írta, gyakorlatban nem adnának okot hasonló bíráló megjegyzésekre.

Tóth Béla

MSZBT találkozik

Szovjet kisleány és magyar fiú barátságát köt a vállalati KISZ—KOMSZOMOL találkozáson.

Ércbányász — Odzsaci 3:2

Sportkörünk szakosztályai egymás után rendeznek baráti találkozókat a szomszédos Jugoszlávia sportolóiival. Tavaly a kézilabdázók, most labdarúgóink láttak vendégül jugoszláv csapatot. Az elvi célkitűzés — a jugoszláv-magyar baráti kapcsolatok elmélyítése — nagyszerűen sikerült a gyakorlatban. Végül sportszerű, baráti hangulatú színvonalas mérkőzést játszott a két csapat, amely végül a miénk győzelmét hozta. Kár, hogy az időjárás nem kedvezett a játéknak.

Jugoszláv vendégeink a legmagasabb amatőr bajnokságban szerepelnek. (I. és II. osztályban profizmus van.)

A mérkőzés meghatározó jelenete volt, hogy két volt Ércbányász játékos búcsúzott az aktív labdarúgástól: Kakuszi József és Petrevec Lajos. A szakosztály vezetői és a játékosok meglepetéssel és szeretettel köszöntötték a búcsúzó játékosokat.

A mérkőzés visszavágójára november 29-én, Odzsaciban kerül sor.

Szép eredmények a „November 7.” Kupában

Mint ismeretes a korábbi tájékoztatásunk alapján hat sportágban a KISZ városi bizottság szervezésében kerültek megrendezésre a versenyek, amelyek már befejeződtek és amikről hallhattuk Novák Szilveszter, a városi KISZ Bizottság titkárnak értékelését. A verseny során kialakult sorrend: **LÖVESZET: I. III-as bányáuzem, II. Dohánygyár. KEZILABDA: I. III-as bányáuzem, II. Szolgáltató Üzem. LABDARUGAS: I. Sopiana, II. III-as bányáuzem, ASZTALITENISZ: I. Ercdúsító Üzem, II. Sopiana. SAKK: I. II-es bányáuzem, II. Kiserleti Kutató Üzem. HARCITURA: I. a III-as bányáuzem, II. Ercdúsító Üzem.**

Az összetett versenyt a III-as bányáuzem csapatal nyerték és ezzel végleg náluk maradt a „November 7.” Kupa. Második helyezést a Kiserleti Kutató csapatal szereztek meg. A szép teljesítményért ezúton mondunk köszönetet valamennyi résztvevőnek.

Marinov

Kitüntetés

Bödö Lászlót az Ércbányász SC elnökét november 7-e alkalmából a Munka Erdemrend Bronz fokozatával tüntették ki.

Bödö elvtárs alig 2 éve elnöke egyesületünknek. Kapcsolata a sporttal azonban régebbi. Hosszú éveken át a KISZ Baranya megyei Bizottsága sportfelelősként dolgozott és szerzett komoly tapasztalatokat a sportvezetés terén. A megyei TSB-nek elnökhelyettese volt a KISZ képviselőjében.

1967. elején került az Ércbányász Sportkörhöz. Nagy része volt abban, hogy egyesületünk ez alatt a két év alatt Baranya megye egyik legeredményesebb, nagy egyesületévé fejlődött. Kitartó, áldozatos munkája segítette elő, hogy ebben az évben városrészeinkben átadásra került az Ércbányász SC saját pályája.

Ugy érezzük, a kitüntetés sportkörünk megbecsülését is jelzi. Gratulálunk Bödő elvtársnak a kitüntetéshez és további sikereket kívánunk munkájához.

Óriás ponty!

Horogra akasztotta Ványi Gyula. A kiemelésnél közreműködött Szloboda Pál.

Egy eredményesen működő szakkör Rádiózás magas fokon

Rádiószakkörünket öt évvel ezelőtt alakítottuk, a Ságvári Endre Művelődési Ház keretében. Az igényeknek és lehetőségeknek megfelelően kezdtük el a munkát. Azóta nagyon sokan megtanulták a vállalati dolgozók közül a rádiózás mesterségét, alapfokú és — sokan — haladó fokú „tudományát”. Célunk az volt, hogy felkeltjük az érdeklődést — különösen a szakmabelleknek — a technika e területén megszereshető ismeretek elsajátítására. Várakozáson felül igen sokan sereglettek sorainkba, elsősorban a munkásszálló lakói közül. Azóta sokan megszerették e munkát, a még mai napig is közöttünk vannak.

Hetven szakköri tag

Sok nehézséggel kellett megbirkóznunk. Ilyen volt a teremhiány, a felszerelés, a berendezések hiánya. A művelődési ház vezetője, Hornung Lászlóné minden segítségét megadott az elinduláshoz. A szomszédos 39-es Dandár úti iskola adott végül is helyet szakkörünk számára. Evente mintegy hatvan-hetven dolgozó és fiatal tanult és szórakozott velünk együtt a rádiózás eszközeivel.

Ma már nagy út áll mögöttünk, de előttünk is. Szakosztályokat alakítottunk kezdők és haladók számára. Időközben csatlakoztak közénk a MÉV szakmabelli dolgozói, így Bezdán József, Zsikó János és néhány hónapja Heiszán Zoltán is. Minden alapunk megvan arra, hogy némesak az egyéni rádióskedvtelésnek és az ismeretek elsajátításának éljünk, hanem hazafias célokat szolgáló rádióklubba legyünk.

Szoros kapcsolatot tartunk fenn patronáló szervünkkel, a székesfehérvári VT gyárral, 1968. eleje óta pedig az MHSZ vezetősége felügyelt munkánkra és ma már számos szakosztállyal és igen komoly programmal rendelkezünk, sőt még komolyabb felszereléssel, berendezésekkel és kitűnően használható műszerparkkal.

Foglalkoztatás egész héten

Az idei oktatási évben működik három úttörő szakosztályunk (alapsmereti és IFI adóállomáscsoporttal). Van sok középszintű iskolásunk is. A gerincét e gárdának mégis a felnőttek alkotják (zömmel MÉV dolgozók) akiknek létszáma egyre nő. Számukra alapsmereti, készségképző és külön kísérletező csoportot is alakítottunk. Idén a pécsi Tanárképző Főiskola hallgatói is itt szereznek szakkörvezetéshez szükséges ismereteket. A hét szinte valamennyi napján dolgozik és tanul egy-egy szakosztályunk. Egyesek saját készülékeiket, mások iránymérő-készüléküket építik és versenyeznek is vele. Költségvetésünket a MÉV és az MHSZ biztosítja. Rendelkezőnk szép klubhelyiséggel, könyvtárral, szakfolyóiratokkal. Kiváló szakoktatóink szeretettel foglalkoznak hallgatóinkkal. Az öt év nem volt hiábavaló. Ma már országosan ismertté váltunk. Októberben jelenik meg a szakkörvezetői tollából egy szakköri kiskönyv, mely tartalmazza az öt év történetét és útmutatást ad a többi hasonló szakkörök és MHSZ klubok vezetőinek is.

Nagy László
szakkörvezető, klubtitkár

Bemutatjuk szakosztályainkat:

Röplabda szakosztály

Amikor az év elején szakosztály-bemutató sorozatunkat beindítottuk, egyesületünknek még csak 7 szakosztálya volt. Azóta további kettővel gyarapodott szakosztályaink száma. Egyik most alakult szakosztályunk a röplabda szakosztály. Ahogy a kosárlabda szakosztály megalakításánál, úgy a röplabda szakosztály megalakításánál is elsőrendű szempont az a törekvés volt, hogy városrészeink sportolni vágyó fiataljai számára egyesületünk sportolási lehetőséget biztosítson.

A szakosztály gerincét az Úttörő Olimpán IV. helyen végzett fiúcsapat tagjai alkotják. Egyrésztük azóta ipari tanuló, a másik részük az Acsády úti Általános Iskola tanuló.

A szakosztály 15 fiú versenyzőből áll, a csapat edzője és a szakosztály vezetője egyszemélyben Molnár Károly, az Acsády úti Általános Iskola testnevelő tanára.

Külön örömmel üdvözljük a röplabda szakosztályt, mivel úgy érezzük, hogy a felszabadulás utáni években nagy tömegeket mozgósító népszerű röplabda-sport az utóbbi években nem vonzza annyira a fiatalokat, mint amennyire a sportág megérdemelné. Új szakosztályunk elsődleges feladata, célkitűzése tehát az, hogy megszerettesse az újmegkezdő fiatalokkal ezt a szép és — megfelelő színvonalon játszva — látványos játékot.

Rózsa Iván

Évadzárás a kispályásoknál

Befejeződött az 1968 évi labdarúgó Bajnokság Kupa. A bajnokság során 72 mérkőzést játszottak a csapatok. A résztvevők száma 153 fő. A bajnokság pozitívuma, hogy a csapatok megértették a verseny cél-

ját és fegyelmizettek voltak. A bajnokság során mindössze három mérkőzés maradt el a csapatok távolmaradása miatt. A legtöbb szereplője a IV-es bányáuzemnek volt, 22 fő.

A bajnokság végeredménye:

1. III-as bányáuzem	16	13	2	1	95:22	28
2. I-es bányáuzem	16	10	4	2	74:34	24
3. Kutató-Mélyfúró Üzem	16	11	1	4	37:26	23
4. II-es bányáuzem	16	7	3	6	60:50	17
5. Kiserleti-Kutató Üzem	16	7	3	6	49:46	17
6. Ercdúsító Üzem	16	3	5	8	37:63	11
7. Szolgáltató Üzem	16	4	3	9	29:54	11
8. IV-es bányáuzem	16	3	1	12	16:62	7
9. Központ	16	2	2	12	26:86	6

A sportszerűségi versenyben a Központ csapata lett az első. A legeredményesebb játékos 31 góllal Baumann Sándor (Kutató-Mélyfúró Üzem), második 23 góllal Horn László.

A tömegsport bizottság a bajnokcsapatnak 1000 forint értékű sportfelszerelést és 1 db kupát, a legsportszerűbb csapatnak 1 db labdát, a legeredményesebb játékosnak értékes jutalomtárgyat ajándékoz.

A városi alapfokú kispályás

bajnokságban vállalatunktól ez évben is 6 csapat vett részt 75 fővel, ahol fegyelmizetten álltak helyt a résztvevők. Az I. osztályban harmadik az I-es bányáuzem, ötödik az Ercdúsító mőszerész, tizedik a II-es üzem csapata lett. A II. osztályban harmadik a Szolgáltató, nyolcadik az Ercdúsító, a III. osztályban az EDÜ KISZ-csapata bajnokságot nyert és feljutott a II. osztályba.

Marinov

MECSEKI ÉRCBANYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati

Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

Tóth Béla

Szerkesztő:

Ragocsa János

Szerkesztőség:

Telefon: 18-27. Vállalati: 7-135

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-32,13-33

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiánál

Előfizetési díj egy évré 9.60 Ft.

MEGJELENIK MINDEN HÓ

UTOLSÓ CSÜTÖRTÖKJÉN

MÉV. — Nyomda

F. v.: Hangos Lajos

— Novemberi számunkban leközölt rejtjvny helyes megfejtése: „NAGY OKTÓBERI FORRADALOM”. A jó megfejtők között Szerkesztő Bizottságunk három könyvet sorsol ki, melyeket postán az alábbi címére megküldünk: Csapó István Pécs, Fürst Sándor u. 61., Binder Vilmosné Budapest II., Mártírok u. 64., Ábrahám Gézáné Pécs, Radnics u. 13.

Közöljük a Szerkesztő Bizottság tagjaival, hogy következő munkaértekezletünket december 2-án 15 órai kezdettel tartjuk a PB. helyiségében.

— Közöljük kedves Olvasóinkkal, hogy jelen lap-számunk vállalatunk házi-nyomdájában készült.

— * —

— A KMP megalakulásának 50. évfordulója alkalmából vállalati pártbizottságunk 34 dolgozónak adományozott huzamosabb időn át végzett eredményes párt és társadalmi munkájuk elismeréseként jubileumi díszoklevelet.

— A novemberi ünnepi taggyűléseken vállalatunk dolgozói közül 150-en kapták meg a Központi Bizottság 20 éves párttagsági emléklapját.

— A II-es bányáuzem Szakszervezeti Bizottsága a szociális segélykeretből tizenöt nagycsaládos dolgozónk gyermekeit részesítette — az idei iskolaév beindulása alkalmából — mintegy 9 000 forint értékű tanszersegélyben.

— November 22-én ünnepelte az EDÜ a KMP megalakulásának 50 éves évfordulóját. Az ünnepélyen közel 200 meghívott dolgozó vett részt. Az üzem vezetősége az ünnepi megemlékezés után közel 100 000 Ft jutalmat osztott ki a termelésben és társadalmi munkában is élenjáró dolgozóknak.

— November elején tartották az EDÜ-ben a szakmánkenti munkavédelmi vetélkedő döntőjét. Az igen nagy létszámú versenyző közül a villamos, gépész és vegyész szakmában Szentgyörgyvölgyi László, Fűzi József, illetve Balyi István került az első helyre, akik 500—500 Ft-os jutalomban részesültek.

— A nagycsaládos dolgozóinknak a II-es bányáuzem Szakszervezeti Bizottsága téli beszerzési segély címén kb. 20 000 forint összeget juttat december hónapban.

— Az elmúlt héten megválasztotta szakszervezeti alapszervevét a II-es üzem négy termelő körlete is. Ezzel jelenleg már hét alapszervezet működik az üzemben.

— A II. üzemben november 22-én megrendezésre kerülő jubileumi ünnepség alkalmával összesen 195 000 forint kerül kiosztásra a kiváló társadalmi munkát végző dolgozóink között. Ebből 40 500 forintot a jubileumi munkaverseny győztesei kapnak. Itt kerül további átadásra még tíz „Kiváló Dolgozó” kitüntetés, hat „Jubileumi oklevél”, valamint a jubileumi vetélkedők győztesének járó jutalom is.

— Figyelmetlenül hajtott be a magasabbrendű útkeresztződésbe Csák Ferenc gépkocsivezető a III. üzemi elágazásnál és elütötte Kószó László nevű dolgozónkat, aki motorkerékpárjával közlekedett.

— A Tanácsköztársaság kiállításának 50 éves jubileumára rendezett vetélkedő selejtezőket november 20., 26. és 28-án tartották az EDÜ szocialista brigádjai számára.

— Egy hónap alatt nyolc műsorral állt a munkásszálló lakóinak rendelkezésére a zsebszínpad. A november 7-i és az Ószírvás Forradalomra történt megemlékezéseken kívül előadásokat, ütiélménybeszámolókat tartottak és sikeresen szerepelt a lakók előtt a pécsbányatelepi művelődési ház kultúracsoportja.